

hovedreglen være, at lån til handel og håndværk ydes til markedsrente, medmindre særlige omstændigheder gør det påkrævet, at lån ydes på mere favorable vilkår.

Til § 10.

Lån og anden støtte i henhold til denne bestemmelse tænkes først og fremmest ydet til større erhvervsanlæg i tilknytning til eksporterhvervene, såsom fiskeindustrianlæg, beddinger, reparationsværksteder og andre serviceanlæg for fiskeriet, byggeomdning af industrigrunde m. v.

For at sikre en effektiv drift af større erhvervsanlæg må det efter hidtidige erfaringer anses for nødvendigt, at der af erhvervsstøttemidler også kan ydes støtte til opførelse af visse boliger, specielt til udsendt og tilrejsende arbejdskraft, idet bemærkes, at lån til boliger til funktionærer og arbejdere i almindelighed forudsættes ydet af boligstøttemidler eller af private kreditinstitutter.

Det må anses for rimeligt, at man følger de hidtil gældende regler med hensyn til lånegrænser, medens den nuværende maksimale afdragsperiode for lån til erhvervsbygninger foreslås sat op fra 25 til 30 år under hensyn til, at den forudsatte pantesikkerhed i mange tilfælde vil være til stede, og at en længere afdragstid vil betyde en væsentlig lettelse for låntagerne.

Til § 11.

Hjemmemarkedserhvervene inden for handel, håndværk og andre erhverv forudsættes primært — eventuelt med bistand af Erhvervsstøtteudvalgets sekretariat — at søge deres lånebehov dækket ved henvendelse til private kreditinstitutter og eksisterende låneordninger i Danmark. Erhvervsstøttemidler bør i almindelighed kun anvendes, når andre lånemuligheder er udtømt, og det efter en konkret vurdering skønnes påkrævet at fremme de pågældende erhvervsformål.

Med henblik på at fremme långivningen fra de private kreditinstitutter, må det anses for rimeligt, at lån i henhold til nærværende bestemmelse prioriteres efter de private lån.

Bestemmelsen i pkt. 2 svarer for så vidt angår udlejning til den gældende regel i tekstanmærkning nr. 31 c) til § 30 på finansloven 1967-68 bortset fra, at man ikke har fundet anledning til at opretholde hjemmel til, at Ministeriet for Grønland og Den kgl. grønlandske Handel kan lade opføre erhvervsbygninger til udleje til grønlandske næringsdrivende, da opgaver af denne art vil kunne varetages af de grønlandske offentlige myndigheder. Hjemmelen blev i sin tid tilvejebragt for at imødekomme et konkret ønske, som imidlertid ikke blev realiseret.

Det bemærkes, at indretning af erhvervslokaler i

beboelsesejendomme, der opføres af staten for boligstøttemidler, påregnes finansieret af disse midler.

Ved siden af udlejning åbner bestemmelsen mulighed for videresalg til grønlandske næringsdrivende.

Til § 12.

Der henvises til bemærkningerne til kapitel 2.

Til § 13.

Reparations- og forbedringslån inden for industri, handel og håndværk m. v. foreslås i overensstemmelse med det almindelige hovedsynspunkt normalt ydet på almindelige markedsrentevilkår primært som lån fra private kreditinstitutter.

Landbrug, renavl og lign.

Med henvisning til de almindelige bemærkninger og bemærkningerne til § 20 forudsættes lån til landbrug, herunder navnlig fåreavl, som hovedregel fortsat ydet til 4 pct. p. a., da der ikke ses at foreligge holdepunkter for en ændring af den hidtidige lånerente.

Det under Ministeriet for Grønland nedsatte jordbrugsfaglige udvalg har fremhævet betydningen af, at der fra statens side skaffes bedre muligheder for etableringslån til nye brug og driftslån til køb af såsæd, kunstgødning m. v. Endvidere har udvalget peget på de nye regler, der ved lov om grundforbedring (jfr. citat i bilag 5) er indført her i landet, og hvorefter der kan ydes et tilskud på 25 pct. af samtlige omkostninger ved grundforbedring. Det er udvalgets opfattelse, at der i Grønland bør tilvejebringes hjemmel til, at der kan ydes tilskud af mindst samme størrelse, da det må tillægges overordentlig stor betydning, at opdyrkning af nye høsletarealer fremmes, idet der i dag ikke kan høstes tilstrækkeligt foder til, at man kan imødekomme en streng vinter.

I en af udvalget afgivet redegørelse, hvortil G-60 henholder sig, påpeges endvidere, at navnlig i de første år efter etablering af selvstændigt fårehold, hvor der endnu ikke er nogen indtægt fra fårene, virker den nuværende låneordning, hvorefter der ikke er muligheder for at opnå driftslån, hæmmende for fåreavlens udvikling, da den nødvendiggør, at fåreholderen i en årrække må skaffe sig indtægter på anden måde end ved fåreavl.

Til § 14.

Medens der efter de gældende regler kun kan ydes lån til opførelse af erhvervsbygninger, foreslås der åbnet mulighed for også at kunne yde støtte